

(⁵/s 1728) »vid Kyrkiodören i Vapnhuset»; den var »i flera st. sönder, sampt runorna af trampande bortnötte». — R. Dybeck meddelar (1860), att »de runstenar och runstensfragmenter, som för funnits i Ryds kyrka och på prästgårdens egor, äro förkomne».

Höjd omkr. 1,60 m., bredd omkr. 1,45 m.

Inskrift (enligt B 273):

if . . . - uk : aistin : ufik . . . kupfast : faðu . . . - uk : askiar . . . bata : sin
 5 10 15 20 25 30 35 40

. . . ok *Öystein* ofæig[r] . . . Gudfast, faðu[r] . . . ok *Asgærd* . . . bonda sinn.

»... och Östen ofeg . . . [efter] Gudfast, [sin] fader, och Åsgård [efter] sin man.»

Till läsningen: Mellan 2 f och 3 a har funnits plats för 4 à 5 runor. Övre delen av r. 3 är borta, men runan har säkerligen varit a. Mellan 15 k och 16 k kan ha funnits plats för a : rist : at, mellan 26 u och 27 a för r : sin : Övre delen av r. 27 är borta, men runan har säkerligen varit a. Mellan 35 r och 36 b torde ha funnits 3 à 4 runor, sannolikt p : at : eller pr : at : 37 a torde vara felläsning för o. — O. Celsius har endast kunna läsa r. 4—15: uk : hesitin : ufak : . Stenens övre del låg »under Pelaren».

Inskriften har börjat med tre namn. De båda första förbindas med ok, men bindeord saknas mellan andra och tredje namnet. Möjligen är därför 12—15 ufik endast ett tillnamn till 6—11 aistin. Två bröder ha sålunda, tillsammans med sin moder, låtit resa stenen till minne av sin fader Gudfast. *Öystein* är ett vanligt mansnamn. Om beteckningen med ai se S. Bugge i *ATS* 10:1, s. 50. Om *Ofæigr* som namn se U 2. Namnet *Gudfast* är relativt vanligt i svenska runskrifter; se E. Wessén, *Nordiska namnstudier*, s. 100. Kvinnonamnet *Asgærd* är däremot svagt styrkt från östnordiskt språkområde; i inskrifterna förekommer, utom U 606, endast ett, ej fullt säkert belägg: U 318. Vanligare synes det ha varit i Norge och på Island.

607. V. Ryds kyrka.

Litteratur: B 273, L 321. Ransakningarna 1667—84; J. Peringskiöld, *Monumenta* 3, bl. 206; O. Celsius, *Svenska runstenar* (F m 60) 2, s. 477, R 556 a, s. 77; UFT h. 8 (1879), s. 108.

Avbildning: P. Helgonius och J. Hadorph, träsnitt (i Peringskiölds *Monumenta* och B 273).

Ett fragment av en runsten från V. Ryds kyrka finnes avbildat i B 273. Det är numera försvunnet. — Säkerligen är det denna sten, som enligt *Ransakningarna* fanns »i Wapenhwss-muren på Kyrkogården under taklaget». — O. Celsius fann stenen (⁵/s 1728) »i Kyrkiomuren, el. Vapnhus muren nederst . . . vid hörnet. En söndrig runsten af sandsten, kan allenast synas tvenne namn.»

Sandsten (enl. Celsius). Höjd omkr. 0,60 m., bredd omkr. 0,75 m. Fragmentet innehåller endast slingor jämte några runor.

Inskrift (enligt B 273):

. . . iuiþ . . .

O. Celsius har kunnat läsa »tvenne namn sirip och gyrip, item tu : ke», vilket Celsius förmodar vara rester av orden litu gera »läto göra». Om Celsius har läst rätt, skulle inskriften ha innehållit de båda kvinnonamnen *Si(g)rið(r)* och *Gyrið(r)*.